

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

96 – ї

**підсумкової наукової конференції
професорсько-викладацького персоналу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

16, 18, 23 лютого 2015 року

Чернівці – 2015

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 96 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету (Чернівці, 16, 18, 23 лютого 2015 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2015. – 352 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 96 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету (Чернівці, 16, 18, 23 лютого 2015 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція – професор, д.мед.н. Бойчук Т.М., професор, д.мед.н. Іващук О.І., доцент, к.мед.н. Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

доктор медичних наук, професор Кравченко О.В.

доктор медичних наук, професор Давиденко І.С.

доктор медичних наук, професор Дейнека С.Є.

доктор медичних наук, професор Денисенко О.І.

доктор медичних наук, професор Заморський І.І.

доктор медичних наук, професор Колоскова О.К.

доктор медичних наук, професор Коновчук В.М.

чл.-кор. АПН України, доктор медичних наук, професор Пішак В.П.

доктор медичних наук, професор Гринчук Ф.В.

доктор медичних наук, професор Слободян О.М.

доктор медичних наук, професор Тащук В.К.

доктор медичних наук, професор Ткачук С.С.

доктор медичних наук, професор Тодоріко Л.Д.

ISBN 978-966-697-588-4

© Буковинський державний медичний
університет, 2015

Л.Е. Орбан-Лембрик. Російський психолог М. Р. Бітянова вважає, що соціалізація направлена на формування не індивідуально-неповторних, а типово-групових властивостей та здібностей людини. Соціалізація виступає як процес, що забезпечує включення людини в соціальну групу чи спільноту, формування її як представника певної групи, носія її норм та цінностей. Руйнація минулих стереотипів та зміна ціннісно-нормативних систем призводять до дезорієнтації людини в соціальному просторі та часі. Відповідно до цього російський психолог О.С. Советова визначає загальні типи наслідків поєднання старого та нового: витіснення і знищення застарілого, що перешкоджає інноваціям; змішення, взаємопроникнення, взаємодоповнення норм та цінностей нового та старого; автономне, локальне, окреме існування нового та старого; об'єднання, тобто створення таких структур, дозволяють інтегрувати істинно цінне із зміною на новому ґрунті.

В Буковинському державному медичному університеті проводилося експрес-опитування, в якому брали участь 80 студентів першого курсу, оскільки саме для першокурсників є актуальною адаптація до нових умов. На запитання «Що таке виховання?» вони визначили всі фактори соціалізації, зокрема: формування світогляду; вплив факторів зовнішнього середовища; відповідність людини соціальним нормам; «Це те, без чого не може бути суспільства»; «Становлення особистості в межах певної поведінки, моральних та естетичних норм, що в подальшому формує культуру особи», «Встановлення певних норм поведінки, моралі, етики, які вважають загально прийнятними»; «Це вміння ставитись до самої себе, навколишніх людей, оточення», «Культура і розвиток кожної людини»; «Усвідомлення того, що є певні правила, які не потрібно порушувати, це певна поведінка і повага до інших»; «Спосіб надання дитині всіх морально-етичних норм поведінки, моралі та інших якостей людини, які допоможуть їй стати особистістю»; «Це психологічний вплив на людину»; «Це спосіб спілкування з людьми на яких ми впливаемо. Етика спілкування»; «Це процес становлення та формування особистості під впливом моральних, культурних цінностей, під впливом соціального оточення»; «Сприяння кращому пристосуванню до життя»; «Вміння поводити себе адекватно в тій чи іншій ситуації» тощо.

Побуває суспільна думка, що «виховувати» молодь - це залишки старої радянської ідеології, яка втратила свій визначальний вплив відповідно як і виховання в юнацькому віці. Тому студентам було поставлено питання «Чи потрібно виховувати молодь?»

Ствердно висловилися 59 студентів, заперечили 9 студентів, інші 12 не визначилися. Студенти, які активно підтримують виховання молоді визначають фактори успішної і неуспішної соціалізації: «Спотворене світобачення; молодь легко піддається негативним впливам; молодь аморальна, неетична; необхідно, щоб молодь виробила духовні та моральні цінності; хоча молодь і жорстка, але по-іншому в світі жити важко; молодь не має елементарних уявлень про культуру, не кажучи вже про духовність чи патріотизм». У своїх відповідях студенти-першокурсники активно пропонують засоби та методи виховання, що є парадоксальним з точки зору суб'єкта виховного впливу, зокрема: «Більше практики спілкування; функціонування гуртків; встановлення зразку виховання; проводити цікаві заходи та створювати умови для самовиховання; молодь потрібно морально виховувати залежно від часу, в якому вона живе, через ЗМІ та соціальні заходи; необхідні нові методи виховання; власним досвідом та методами навчання і релігії, привчаючи до праці та відповідальності».

В результаті проведеного соціально-психологічного дослідження можна констатувати, що спостерігається внутрішнє бажання студентів-медиків наслідувати моральні стандарти суспільства, які є втіленням найкращих зразків моралі та духовності. Процеси соціалізації молоді людини протікають болісно, оскільки відсутні ідеали суспільства в якому ми живемо. Соціальне несхвалення виховання як процесу формування особистості молоді призвело до дезадаптації відповідно до неуспішної соціалізації. Це в свою чергу призводить до затримки розвитку та формування особистості юнацького віку та в подальшому дисгармонійний розвиток на етапі професійного становлення в колективі. Ярлик «аморальності молоді» традиційно нав'язується старшими поколіннями як результат їхньої дезадаптованості в молоді роки і повного ігнорування суспільства щодо керівництва процесом виховання молоді. Насправді, молодь прагне духовності, моралі, патріотизму, натомість суспільство в особі псевдовчень, псевдорелігій, псевдоідеологій інших «псевдо» нав'язує насолоду – від результату, від життя, від грошей тощо. В певній мірі всі потреби у своїй ієрархії – знеречуються, стаючи в один ряд з фізіологічними. Відсутність виховання потреб в українському суспільстві призвела до дисгармонійного розвитку особистості молоді людини. Втішає те, що не втрачена наступність поколінь і внутрішні важелі духовності та ментальна чутливість українця знайшла своє відображення в сучасній молоді людини, в її нестримному підсвідомому бажанні бути морально вихованою особистістю.

Makovska O.O.

METRIC CONCEPTS IN THE ENGLISH VOCABULARY OF PLASTIC SURGERY

*Department of Foreign Languages
Bukovinian State Medical University*

Categories are general concepts of science that characterize the universal connection of life and thinking. They are stipulated by practice, and accumulate previous knowledge of the objects in generalized form, are ways of knowledge relations concerning these objects. Schematizing the reality in mind, dividing it into fragments and strictly fixing it, we perform the task of active recovery of the selected object in the mind, based on words, symbols, diagrams.

Cognitive categories as forming elements of human consciousness model universal and individual knowledge about the surrounding world and bring it into correlation or compare it with knowledge patterns, which are already presented and established in language structure. One of the most important ontological categories is the one of space: "Space is a delimited area, usually three-dimensional" [The Free Electronic Dictionary]. In the English terminological system of plastic surgery this category is expressed by 200 concepts which could be united into three subcategories: *place, volume/size, shape*.

Subcategory *place* includes concepts denoting location, when verbalized they look like terminological units (TU), formed mainly by means of classic morphemes: ad- [Lat. "near"]; *adoral*: medi- / mid- [Lat. "middle"] / central: *central amputation, medial thigh lift, mid facelift*; circum- [Lat. "around"] / peri- [Gr. "around"]; *circumferential thigh lift, periconchal, perigrift*; epi- [Gr. "above, higher"] / super- [Lat. "above"] / supra- [Lat. "above"] / above: *epiopic, superficial lines, suprabuccal, above-elbow prosthesis*; infra- [Lat. "under, below"] / sub- [Lat. "under"] / below / lower / under: *inframammary fold incision, subnasal, below-knee amputation, lower body lift, under-eye bags*; inner [Lat. "inside"] / intra- [Lat. "inside"] / inside / internal: *inner knee, intrafat, inside-the-nostrils incision, internal valvuloplasty*; inter- [Lat. "between"]; *intergonial, internarial*; post- [Lat. "behind"]; *postauricular*; pre- [Lat. "before"]; *prefrontal*; external [Lat. "outside"]; *external pharyngotomy*; lateral [Lat. "side"]; *lateral pharyngotomy*.

Subcategory *size/volume* contains the concepts denoting the idea of size, volume, dimension. These concepts are usually expressed by means of morphemes 1) *macr-* [Gr. makros "large"] used in the meaning of 1) large, long, or great in size or duration; 2) (in pathology) indicating abnormal enlargement or overdevelopment: *macrogathia*. All of these units are compound terms, formed by combination of two terminoelements (commonly classical stems): 1st – *macr-* proper, 2nd – part of the body: *macroblepharia, blephar-* [Gr. "eyelid"]; *macrocheilia, macrolabia, cheil-* [Gr. "lip"], *labi-* [Lat. "lip"]; *macrogathia, gnath-* [Gr. "jaw"]; *macrorrhinia, rrhin-* [Gr. "nose"]; *macrotia, ot-* [Gr. "ear"]. 2) *lexemes major, oversized: major amputation, oversized nose*. 3) small, underdeveloped, these concepts are verbalized by the elements *minor, mini, micro-, undersized: minor amputation, mini tummy tuck, mini-graft, microcheilia, undersized nose, dime-sized filler port*; 3) half – *hemi-* [Gr. "half"]; *hemiobesity*; 4) *depth: deep furrow, fine surface wrinkles*; 5) *generality: head-to-total body burn*.

Concepts of subcategory *shape* are linguistically presented as TU created by means of 1) stems, semantics of which expresses the notion of *form/shape*: *-form: mammilliform* [Lat. "having nipples or nipple-like protuberances"], *conchiform* [Gr. "having an appearance of shell, resembling a shell"], *-shape: pear-shaped breast prosthesis, tear drop shaped implant, roll an implant into a cigar-like shape*; 2) constituents – geometric notions: *circular amputation, elliptic amputation, oval amputation, rectangular amputation, round-shaped punch graft, zigzag plasty*; 3) figure symbols: *figure-8 harness*; 4) letter symbols: *inverted Y-shaped excision, U-shaped excision, W-plasty, Z-plasty, Z-shaped incision*.

To sum it up, it should be noted that "categorization reflects natural process of perceiving the world by person" and it is an unregulated process: categories appear only after a long period of changes and fluctuations of concepts. Category of space in the English vocabulary of plastic surgery includes subcategories *place, volume/size, shape*, formation of which involves combining smaller conceptual classes that are hierarchically at a lower level. Verbalized concepts build the category of space in the English vocabulary of plastic surgery, which is a fragment of a universal scientific knowledge.

Максимюк М.В.

ОНІМНИЙ ПРОСТІР ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОГО ТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНІВ В.КОЖЕЛЯНКА)

*Кафедра суспільних наук та українознавства
Буковинський державний медичний університет*

Літературно-художня ономастика активно розвивається в останні десятиліття. Про це свідчить збільшення кількості досліджень, а також введення в коло наукових зацікавлень ономастів текстів не лише класичної, а й сучасної української літератури, яка є багатонаочною і різноплановою. Особливо цікавими з погляду вивчення онімії є постмодерністські тексти, у яких, завдяки специфіці стилю, власні назви стають особливо важливим засобом характеристики персонажів, текстотворення, авторської „гри” тощо. Дослідження онімного простору новітньої української літератури, зокрема постмодерністської, є вагомими для української літературно-художньої ономастики, з огляду на значні виражальні можливості, багатство стилістичних функцій, несподівані авторські експерименти, вільну реалізацію творчого задуму письменника, не обмеженого ідеологічними табу чи штампами.

Визначним представником української постмодерністської прози є Василь Кожелянко, творець жанру „альтернативна історія” в сучасній українській літературі. Власні назви у текстах його романів репрезентують індивідуальний неповторний стиль письменника, виступають яскравими показниками специфіки онімного письма автора, творять неповторний онімний простір. У романах письменника онімія зазнає трансформації, пропріативи у контексті „Кожелянкової історії” часто набувають додаткових конотацій, що зумовлено особливостями стилю і жанру його творів. Власні назви створюють настрої епохи, яку змальовує письменник, продуктивно формують хронотоп твору, лаконічно характеризують героїв, відкривають простір для читачької уяви натяками й асоціаціями, схованими в конотативному потенціалі.

Романи В. Кожелянко надзвичайно насичені пропріальною лексикою різних класів, їх сукупність становить єдиний онімний простір творів „дефілядного” циклу. У романах використано 2145 пропріальних